

Księga Nehemiasza

Rozdział 10

1. A ci, co pieczętowali, to: Nehemiasz – tirszata, syn Chakaliasza oraz Cydkjasz, 2. Serajasz, Azaria, Jeremiasz, 3. Paszchur, Amariasz, Malkijjasz, 4. Chattusz, Szebaniasz, Malluk, 5. Harim, Meremot, Obadjasz, 6. Daniel, Ginneton, Baruch, 7. Meszullam, Abija, Mijamin, 8. Maazjasz, Bilgaj, Szemaja. Ci byli kapłanami. 9. Zaś Lewici to: Jeszua, syn Azaniasza, Binnuj z synów Chenadada i Kadmiel. 10. Także ich bracia: Szebaniasz, Hodiasz, Kelita, Pelajasz, Chanan, 11. Micha, Rechob, Chaszabiasz, 12. Zakkura, Szerebiasz, Szebaniasz, 13. Hodiasz, Bani oraz Beninu. 14. Przedniejsi ludu: Pareosz, Pachat Moab, Elam, Zattu, Bani, 15. Bunni, Azgad, Bebaj, 16. Adonija, Bigwaj, Adin, 17. Ater, Chiskjasz, Azura, 18. Hodiasz, Chaszum, Besaj, 19. Charif, Anatot, Nabaj, 20. Magpiasz, Meszullam, Chezir, 21. Meszezabel, Cadok, Jaddua, 22. Pelatja, Chanan, Anajasz, 23. Hozeasz, Chanania, Chaszszub, 24. Lochesz, Pilecha, Szobek, 25. Rechum, Chaszabna, Masejasz, 26. Achija, Chanan, Anan, 27. Malluk, Harim, Baana. 28. Nadto inni z ludu: Kapłani, Lewici, odźwierni, śpiewacy, Netynejczycy, oraz wszyscy, którzy się odłączyli od narodów ziem – do Prawa Boga; także ich żony, synowie i córki; każdy wiedzący i rozumny. 29. Więc kiedy się wzmocnili z braćmi i z przedniejszymi – przychodzili ze zobowiązaniem przymierza i przysięgą, że będą chodzić w Prawie Boga, które zostało podane przez Mojżesza, sługę Boga, oraz strzec i czynić wszystkie przykazania WIEKUISTEGO, naszego Boga, Jego sądy i Jego ustawy. 30. I nie dadzą naszych córek narodom ziemi, ani nie będą brać ich córek dla naszych synów. 31. Także nie będą brać w szabat, ani w dzień święty towarów, albo jakiegoś zboża, które narody ziemi będą przynosiły na sprzedaż. Pozostawimy odłogiem siódmy rok oraz lichwę wszelkiego długu. 32. Ustanowiliśmy też między sobą przykazanie, aby w każdy rok dawać po trzeciej części szekla na potrzebę Domu naszego Boga: 33. Na chleby wystawne, ustawiczną ofiarę, na ustawiczne całopalenia w szabaty, pierwsze dni miesiąca i uroczyste święta, oraz na świętości, ofiary za grzech w celu oczyszczenia Izraela, i na wszelką potrzebę Domu Boga. 34. Następnie pomiędzy kapłanami, Lewitami i ludem, rzuciliśmy losy odnośnie daru drewna, by go dawać oznaczonego czasu do domu Boga, według domów naszych przodków, rok w rok, aby palono na ofiarnicy WIEKUISTEGO, naszego Boga, tak jak jest napisane w Prawie. 35. Także by rok za rokiem przynosili do Domu WIEKUISTEGO pierwociny naszej ziemi oraz pierwociny wszelkiego owocu każdego drzewa. 36. Nadto, jak napisano w Prawie, by kapłanom służącym w Domu Boga, przyprowadzali do Domu Boga pierworodnych naszych synów oraz naszego bydła pierworodnych byków oraz baranów. 37. Aby też przynosili kapłanom do zabudowań Domu Boga najprzedniejsze ciasta i z ofiar podnoszenia, owoce każdego drzewa, moszczu oraz oliwy, a Lewitom dziesięcinę ziemi. To sami Lewici pobierają dziesięcinę we wszystkich miastach naszej pracy. 38. A kiedy Lewici odbiorą dziesięcinę, z Lewitami przyjdzie kapłan, syn Ahrona, a Lewici wniosą dziesięcinę z dziesięciny do Domu naszego Boga; do pomieszczeń w domu skarbcza. 39. Bowiem synowie

Israela, synowie Lewiego, będą odnosić do tych pomieszczeń, gdzie są naczynia Świątyni oraz służący kapłani, odźwierni i śpiewacy: Ofiarę zboża, moszczu oraz świeżej oliwy, abyśmy nie opuszczali Domu naszego Boga.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012